

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] gennem de Opfordringer, Handelsministeriet har rettet til Importørerne og Kommunerne m. v., netop er tilvejebragt en forøget Indførsel af en Række for Samfundet nødvendige Varer. Jeg kan herom ganske henvisse til de Oplysninger, jeg fremkom med ved Fremsættelsen af Lovforslaget i dette høje Ting.

I øvrigt skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at der er kommet saa mange Færdigvarer ind i de første 9 Maaneder af Aaret 1939, tillade mig at erindre det ærede Medlem om, at det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, dog normalt ikke hører til dem, der udtaler sig mod en stigende Indførsel af Færdigvarer, tværtimod er det ærede Medlem og det ærede Medlems Partifæller saavel i dette som det andet høje Ting gentagne Gange draget til Felts mod Regeringen, fordi Regeringen efter Venstres Opfattelse lagde Hindringer i Vejen for Indførselen af Færdigvarer.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at det ikke var nogen Ulykke, om man i en Situation som den foreliggende realiserede en Del af Guldbeholdningen for at kunne bruge den til Vareindførsel. Det ærede Medlem mente, at man saa, naar Tiderne blev bedre, kunde søge oparbejdet Guldbeholdningen igen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal igen, men kan i det hele henvisse til de Udtalelser, jeg angaaende dette Spørgsmaal for nylig fremsatte her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen følte sig ikke overbevist om, at det var rigtigt, naar jeg tidligere har udtalt, at jeg ikke vilde lægge Importørerne Hindringer i Vejen længere, end det var nødvendigt. Det ærede Medlem mente, at jeg omgikkes med skumle Planer om at benytte den foreliggende Situation til at stille mod en statsmonopoliseret Indførsel. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem tillægger mig denne Hensigt. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt — og det maa formentlig være tilstrækkeligt til at berolige det ærede Medlem —, at jeg ikke nærer Planer om at lægge Hindringer i Vejen for Importen. Paa den anden Side føler jeg mig som Landets Handelsminister forpligtet til i en Situation som den foreliggende, hvor det maaske mere end nogen Sinde er nødvendigt nøje at følge og regulere Landets Ind- og Udførsel, at træffe de Foranstaltninger, som Loven giver Anvisning paa. De Foranstaltninger, som det ikke mindst af Hensyn til Landbruget kan blive nødvendigt at træffe, kan blive meget vidtgaende — hvor vidtgaende vil i høj

Grad afhænge af de løbende eller forestaaende Handelsforhandlinger. Men lad mig for en Ordens Skyld, selv om det desværre er Historie, pege paa de meget store Overførsler fra bunden til fri Liste, som blev foretaget i Aarene 1938—1939, hvor Forholdene var af en saadan Beskaffenhed, at det var forsvarligt at gøre det. Herigennem lagde Regeringen paa utvetydig Maade sin gode Vilje til at imødekomme Erhvervslivets Ønsker for Dagen.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle fremhævede det betydningsfulde i, at vi ikke satte vor Kreditværdighed over Styr. Det ærede Medlem udtalte derefter, at det var af stor Betydning, at vi gav Adgang til Indførsel af de Varer, der var sluttet Kontrakt om, for de paagældende Varer blev overført fra Frilisten til bunden Liste. Det ærede Medlem beklagede, at der først for nylig blev truffet Bestemmelse om, at der vilde blive givet Bevillinger til alle disse Varer, hvorom der var kontraheret. Det ærede Medlem er formentlig ikke i Tvivl om, at det ogsaa for mig har været af stor Betydning at faa ordnet de Spørgsmaal, der opstod i Forbindelse med Overførsel af de mange Varer fra Friliste til bunden Liste. Spørgsmaalet har ikke været helt lille, og ingen vil vist kunne fortænke Mynighederne i, at man, forinden Afgørelsen blev truffet, har foretaget en Undersøgelse af, hvilke Forpligtelser man derved gik ind i, saa sandt som det ikke mindst i Øjeblikket er af største Vigtighed at blive klar over, hvilke Krav det er man indlader sig paa at honorere ved at give Bevillinger til alle de tidligere Frilistevarer.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle var i denne Forbindelse inde paa Overvejelser af, at Vareindførselen var lige stor eller lige lille, enten man førte de paagældende Varer paa bunden Liste eller ej. Det kan det ærede Medlem maaske hævde, hvis han tænker paa den øjeblikkelige Indførsel, for saa vidt det ved at overføre de paagældende Varer fra Frilisten til bunden Liste ikke er tilsigtet at foretage nogen øjeblikkelige Begrænsninger af Indførselen; men Foranstaltninger af den paagældende Karakter er netop truffet paa længere Sigt, for fremover at kunne have Haand i Hanke med Indførselen og være i Stand til at sætte Tæring efter Næring. Ved Fremsættelsen af Lovforslaget for dette høje Ting udtalte jeg mig da ogsaa i samme Retning. Jeg fremhævede, at de stedfundne, omfattende Overførsler til bunden Liste og Valutaordningens Forlængelse skulde muliggøre det at følge Udviklingen og træffe de Regule-